

wyznaniowych. W szczególności tracą moc obowiązującą następujące przepisy:

- 1) ukaz carski z 8/20 lutego 1849 r. o zarządzie spraw Kościoła Ewangelicko - Reformowanego w Królestwie Polskim (Zb. pr. i rozp. b. ces. ros. Nr 129, t. 42, str. 5 — 9);
- 2) przepisy o zarządzie spraw Kościoła Ewangelicko - Reformowanego w Królestwie Polskim z 8/20 lutego 1849 r. (Zb. pr. i rozp. b. ces. ros. Nr 129, t. 42, str. 239 — 247);
- 3) prawo o wyznawcach nauki mariawitów z 11/24 marca 1912 r. (Zb. pr. i rozp. b. ces. ros. Nr 55, poz. 516);
- 4) ustawa z 20 maja 1874 r. w przedmiocie prawnego uznania związków religijnych (Dz. u. p. austr. Nr 68);
- 5) rozporządzenie Ministra Wyznań i Oświaty z dnia 18 października 1877 r. o uznaniu Kościoła Starokatolickiego (Dz. u. p. austr. Nr 99);
- 6) ustawa z dnia 4 lipca 1875 r. o prawach starokatolickich gmin kościelnych do majątku kościelnego (Zb. u. prusk. Nr 24, poz. 8329, str. 333);
- 7) art. 1106 — 1108 Zводу Praw z r. 1912 dotyczące zarządu sprawami duchownymi wyznania Baptystów (Zwód Praw. b. ces. ros. t. XII, cz. 1, str. 130);
- 8) rozporządzenie z dnia 29 września 1879 r. dotyczące wyznania Baptystów oraz instrukcja Min. Spr. Wewn. z dnia 13 marca 1880 r. w tej sprawie (Zb. pr. b. ces. ros. z 1880 r. Nr 53);
- 9) ustawa z dnia 7 lipca 1875 r. o nadaniu praw korporacyjnych gminom Baptystów (Zb. u. prusk. t. XXVI, poz. 8336, str. 374);
- 10) ustawa z 25 maja 1868 r. o uregulowaniu międzywyznaniowych stosunków obywateli Państwa (Dz. u. p. austr. str. 49);
- 11) przepisy Pruskiego Ogólnego Prawa Krajowego z 1794 r. dotyczące praw i obowiązków kościołów i wyznań religijnych (część II, tytuł 11 §§ 1 — 7) oraz o związkach religijnych w ogólności (część II, tytuł 11, §§ 13 — 29 oraz §§ 40, 41, 58 i 59);
- 12) ustawa o wystąpieniu z kościoła z 14 maja 1873 r. (Zb. u. prusk. Nr 14, poz. 8127), ustawa o wystąpieniu z gmin wyznaniowych żydowskich z 28 lipca 1876 r. (Zb. u. prusk. str. 353) wraz z nowelą z 13 grudnia 1918 r. (Zb. u. prusk. Nr 42, str. 199);
- 13) ukaz imienny z dnia 17 listopada 1906 r. o sposobie zakładania gmin staroobrzędowców i sekciarzy oraz o prawach i obowiązkach należących do tych gmin wyznawców zjednoczeń staroobrzędowców i sekciarzy (Zb. pr. i rozp. b. ces. ros. Nr 245, poz. 1728).

Art. 4. Wykonanie niniejszego dekretu porucza się Ministrowi Administracji Publicznej i Ministrowi Ziem Odzyskanych.

Art. 5. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej:

Bolesław Bierut

Prezes Rady Ministrów:

Józef Cyrankiewicz

w/z Minister Administracji Publicznej:

Władysław Wolski

Minister Ziem Odzyskanych:

Władysław Gomułka

317

DEKRET

z dnia 5 września 1947 r.

o utworzeniu Państwowego Instytutu Naukowego Leczniczych Surowców Roślinnych.

Na mocy art. 4 Ustawy Konstytucyjnej z dnia 19 lutego 1947 r. o ustroju i zakresie działania najwyższych organów Rzeczypospolitej Polskiej i ustawy z dnia 4 lipca 1947 r. o upoważnieniu Rządu do wydawania dekretów z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr 49, poz. 252) — Rada Ministrów postanawia, a Rada Państwa zatwierdza, co następuje:

Art. 1. 1. Tworzy się Państwowy Instytut Naukowy Leczniczych Surowców Roślinnych, zwany w dalszych postanowieniach Instytutem, jako zakład naukowo-badawczy.

2. Instytut jest osobą prawną.

3. Siedzibą Instytutu jest m. Poznań.

4. Instytut może zakładać stacje naukowo-odświadczałe na obszarze całego Państwa.

5. Instytut podlega Ministrowi Zdrowia.

Art. 2. 1. Przedmiotem działalności Instytutu jest opracowywanie naukowych podstaw i metod hodowli i uprawy roślin leczniczych oraz ich racjonalnej eksploatacji.

2. Do zadań Instytutu w szczególności należy:

- 1) aklimatyzacja, selekcja i uszlachetnianie roślin leczniczych, mnożenie elit i dostarczanie wyselekcjonowanych odmian i nasion plantacjom krajowym w celu uprawy;
- 2) badanie farmakognostyczne jakości i sposobów przetwórstwa roślin w kierunku podniesienia ich własności leczniczych;
- 3) prowadzenie innych badań naukowych w dziedzinie farmakognozji i zielarstwa,

- zleconych Instytutowi przez Ministra Zdrowia;
- 4) doświadczalnictwo polowe w kierunku racjonalizacji uprawy i opracowywania nowych metod uprawy roślin leczniczych, dotychczas nieuprawianych w kraju bądź występujących w ilościach niezaspakajających jego potrzeby;
 - 5) naukowo - doświadczalna kontrola stosowanych dotychczas i opracowywanie nowych metod wytwórczości i przetwórczości farmaceutycznej leczniczych surowców roślinnych;
 - 6) urzędowa ocena i opracowywanie norm i standardów leczniczych surowców roślinnych, przeznaczonych dla rynku krajowego i eksportu;
 - 7) współpraca z rolnictwem, leśnictwem i przemysłem na polu badań praktycznych w zakresie realizacji i unormowania wytwórczości krajowej środków leczniczych pochodzenia roślinnego i ich surowców;
 - 8) współpraca z pokrewnymi zakładami naukowo-badawczymi.

Art. 3. 1. Na potrzeby Instytutu może być przekazane użytkowanie majątku państwowego, zarówno ruchomego jak i nieruchomego. Przekazanie lub odjęcie Instytutowi użytkowania majątku nieruchomego wymaga uchwały Rady Ministrów.

2. Instytut może przyjmować pod warunkiem obciążającym darowizny lub zapisy za uprzednią zgodą Ministra Zdrowia w porozumieniu z Ministrem Skarbu.

3. Minister Zdrowia w porozumieniu z właściwymi ministrami ustala zasady gospodarki majątkami państwowymi przekazanymi do użytkowania Instytutu, jak również zakres i sposób wykonywania nadzoru nad gospodarką tymi majątkami.

Art. 4. Budżet Instytutu stanowi odrębny dział budżetu Ministerstwa Zdrowia. Roczne sprawozdania z wykonania budżetu oraz zamknięcia rachunków Instytutu zatwierdza Minister Zdrowia w porozumieniu z Ministrem Skarbu.

Art. 5. 1. Na czele Instytutu stoi dyrektor powołany przez Ministra Zdrowia w poro-

zumieniu z Ministrem Rolnictwa i Reform Rolnych.

2. Z dyrektorem Instytutu współpracuje Rada Naukowa jako organ doradczy.

Art. 6. Szczegółowy sposób i zakres działania oraz organizację Instytutu i Rady Naukowej określi statut, zatwierdzony przez Ministra Zdrowia w porozumieniu z Ministrami: Skarbu, Oświaty, Rolnictwa i Reform Rolnych, Leśnictwa oraz Przemysłu i Handlu i ogłoszony w Monitorze Polskim.

Art. 7. Likwidację Instytutu może uchwalić Rada Ministrów na wniosek Ministra Zdrowia. Szczegółowe przepisy dotyczące likwidacji wyda Minister Zdrowia w porozumieniu z Ministrami: Rolnictwa i Reform Rolnych, Leśnictwa, Skarbu oraz Przemysłu i Handlu.

Art. 8. Wykonanie dekretu niniejszego porucza się Ministrowi Zdrowia w porozumieniu z Ministrami: Skarbu, Oświaty, Rolnictwa i Reform Rolnych, Leśnictwa oraz Przemysłu i Handlu.

Art. 9. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej:

Bolesław Bierut

Prezes Rady Ministrów:

Józef Cyrankiewicz

w/z Minister Zdrowia:

Jerzy Sztachelski

w/z Minister Skarbu:

Tadeusz Dietrich

Minister Oświaty:

Stanisław Skrzyszewski

w/z Minister Rolnictwa i Reform Rolnych:

Stanisław Thaczw

w/z Minister Leśnictwa:

Ryszard Borowy

Minister Przemysłu i Handlu:

Hilary Minc

318

DEKRET

z dnia 5 września 1947 r.

o przejściu na własność Państwa mienia pozostającego po osobach przesiedlonych do Z. S. R. R.

Na podstawie art. 4 Ustawy Konstytucyjnej z dnia 19 lutego 1947 r. o ustroju i zakresie działania najwyższych organów Rzeczypospolitej Polskiej i ustawy z dnia 4 lipca 1947 r. o upoważnieniu Rządu do wydawania dekretów z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr 49, poz. 252) —

Rada Ministrów postanawia, a Rada Państwa zatwierdza, co następuje:

Art. 1. Wszelkie mienie ruchome i nieruchome osób przesiedlonych do Z. S. R. R. pozostałe na obszarze Państwa Polskiego przechodzi